

Sygn. akt III KK 149/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 października 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Artymiuk (przewodniczący)

SSN Kazimierz Klugiewicz

SSA del. do SN Jacek Błaszczyk (sprawozdawca)

Protokolant Dagmara Szczepańska-Maciejewska

przy udziale prokuratora Prokuratury Krajowej Barbary Nowińskiej
w sprawie M. C. skazanego z art. 226 § 1 k.k.
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na rozprawie
w dniu 5 października 2016 r.,
kasacji, wniesionej przez Ministra Sprawiedliwości-Prokuratora Generalnego
na niekorzyść
od wyroku Sądu Rejonowego w G.
z dnia 27 października 2015 r.,

**uchyla zaskarżony wyrok i przekazuje sprawę Sądowi
Rejonowemu w G. do ponownego rozpoznania.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 27 października 2015 r. Sąd Rejonowy w G., po rozpoznaniu sprawy M. C. oskarżonego o to, że: w dniu 17 sierpnia 2015 roku w G., działając publicznie i bez powodu, okazując przez to rażące lekceważenie porządku prawnego, umyślnie w trakcie przeprowadzonej interwencji policyjnej, publicznie znieważał funkcjonariuszy policji w osobach sierż. szt. S. K. oraz sierż. szt. M. P. z

Komendy Powiatowej Policji w G. ubliżając im słowami powszechnie uznanymi za obelżywe podczas i w związku z pełnionymi przez nich obowiązkami służbowymi, tj. o przestępstwo z art. 226 § 1 k.k. orzekł:

I. uznał oskarżonego M. C. za winnego popełnienia zarzucanego mu aktem oskarżenia czynu, tj. przestępstwa z art. 226 § 1 k.k. i za to z mocy art. 226 § 1 k.k. wymierzył mu karę 4 miesięcy pozbawienia wolności,

II. na mocy art. 69 § 1 i 2 k.k. w zw. z art. 70 § 1 k.k. wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres próby wynoszący 2 lata,

III. na mocy art. 72 § 1 pkt 2 k.k. orzekł wobec oskarżonego obowiązek przeproszenia pokrzywdzonych sierż. szt. S. K. oraz sierż. szt. M. P. z Komendy Powiatowej Policji w G. poprzez zamieszczenie ogłoszenia w Tygodniku [...] w terminie 1 miesiąca od uprawomocnienia się orzeczenia oraz pisemnie do wiadomości Komendanta Powiatowego Policji oraz Komendanta Wojewódzkiego Policji w B.,

IV. zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 120,00 złotych tytułem opłaty sądowej oraz obciążył go wydatkami poniesionymi w sprawie w kwocie 70,00 złotych.

Wyrok ten nie został zaskarżony i uprawomocnił się w dniu 10 listopada 2015 r.

Kasację od tego wyroku, na niekorzyść, wniósł Minister Sprawiedliwości – Prokurator Generalny, który zarzucił rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisów prawa procesowego, tj. art. 343 § 7 k.p.k. w zw. z art. 335 § 2 k.p.k., polegające na uwzględnieniu dołączonego do aktu oskarżenia wniosku prokuratora i wydaniu wobec M. C., bez przeprowadzenia rozprawy, wyroku skazującego za czyn z art. 226 § 1 k.k. -mimo, iż okoliczności popełnienia tego przestępstwa wobec braku zgodności pomiędzy wskazanym w akcie oskarżenia opisem czynu, a jego kwalifikacją prawną budziły wątpliwości, a nadto wniosek ten przewidywał zawieszenie wykonania kary pozbawienia wolności wobec sprawcy, który w czasie popełnienia wskazanego występkę był skazany na karę pozbawienia wolności, w wyniku czego doszło do rażącej obrazy przepisu prawa karnego materialnego, tj. art. 69 § 1 k.k.

Autor kasacji wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i

przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu. Stanowisko takie podtrzymał w toku rozprawy kasacyjnej prokurator Prokuratury Krajowej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja jest zasadna. Istotnie, Sąd Rejonowy naruszył wskazane w nadzwyczajnym środku zaskarżenia przepisy prawa. Sąd, do którego oskarżyciel publiczny kieruje wniosek w trybie art. 335 § 2 k.p.k., z uwagi na treść art. 343 § 7 k.p.k. zobligowany jest do szczegółowej tak formalnej, jak i merytorycznej kontroli takiego pisma procesowego (immanentnie związanego z treścią zarzutu wskazanego w akcie oskarżenia). W ramach tej kontroli niezbędnym jest sprawdzenie czy przedłożone przez prokuratora propozycje pozostają zgodne z uprzednimi ustaleniami stron, a także, czy nie popadają w sprzeczność z przepisami prawa materialnego. W przypadku braku pozytywnego wyniku tej weryfikacji Sąd nie może uwzględnić wniosku, co rodzi konieczność rozpoznania sprawy na zasadach ogólnych (art. 343 § 7 k.p.k.), bądź też na posiedzeniu, za zgodą oskarżonego, może dojść do modyfikacji konwalidującej uchybienia, która będzie czyniła zadość kryteriom z art. 335 § 2 k.p.k. Sąd Okręgowy, rozpoznając wniosek prokuratora uzgodniony z oskarżonym i złożony w oparciu o powołany przepis związany jest treścią wniosku, co nie oznacza obowiązku jego uwzględnienia wobec treści wskazanych przepisów prawa (por. wyroki Sądu Najwyższego: z dnia 17 czerwca 2015 r., V KK 177/15, LEX nr 1733692; z dnia 10 czerwca 2015 r., V KK 96/15, LEX nr 1744200; z dnia 9 kwietnia 2015 r., IV KK 79/15, LEX nr 1681892; z dnia 30 marca 2015 r., II KK 75/15, LEX nr 1659231; z dnia 5 grudnia 2013 r., V KK 342/13, LEX nr 1402697; z dnia 25 marca 2009 r., III KK 33/09., LEX nr 491165 i z dnia 8 września 2009 r., sygn. akt IV KK 287/09, LEX nr 519609).

Odnosząc powyższe uwagi do realiów rozpoznawanej sprawy zauważyć należy, że w toku postępowania przed Sądem meriti nie sprostano tym obowiązkom. Sąd Rejonowy nie zbadał wnikliwie sprawstwa M. C. odnośnie zarzucanego mu czynu przestępnego w aspekcie wszystkich okoliczności, które są istotne dla prawidłowej oceny prawno-karnej czynu będącego przedmiotem osądu. W szczególności dotyczy to okoliczności działania „*publicznie i bez powodu, okazując przez to rażące lekceważenie dla porządku prawnego*”, tym samym

ustalenia, czy rzeczywiście doszło do popełnienia występku o charakterze chuligańskim w rozumieniu art. 115 § 21 k.k., co ma stosowne implikacje z uwagi na treść art. 57a k.k.

W złożonym w niniejszej sprawie w trybie art. 335 § 2 k.p.k. wniosku o wydanie na posiedzeniu wyroku skazującego i orzeczenie uzgodnionych z oskarżonym kary i środka probacyjnego zawarto postulat warunkowego zawieszenia wykonania kary 4 miesięcy pozbawienia wolności (o wymierzenie której wnosił prokurator) na okres 2 lat próby na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. oraz art. 70 § 1 pkt 1 k.k. Tymczasem art. 69 § 1 k.k. w brzmieniu ustalonym przez ustawę z dnia 20 lutego 2015 r. (Dz.U. z 2015 r., poz. 396) i obowiązującym zarówno w czasie popełnienia przez oskarżonego przypisanego mu czynu, czyli w dniu 17 sierpnia 2015 r., jak i w dacie wyrokowania, tj. w dniu 27 października 2015 r., nie zezwalał na warunkowe zawieszenie wykonania kary pozbawienia wolności, jeżeli sprawca w czasie popełnienia przestępstwa był skazany na karę pozbawienia wolności. Przesłanka warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności nie była spełniona w odniesieniu do M. C., który w czasie popełnienia przestępstwa, którego dotyczył załączony do aktu oskarżenia wniosek był sprawcą czterokrotnie prawomocnie skazanym na kary pozbawienia wolności, przy czym żadne z tych skazań nie uległo zatarciu. M. C. został skazany m. in. wyrokiem Sądu Rejonowego w G. z dnia 12 grudnia 2012 r. o sygn. akt II K .../12 (t. I, zbiór „E”, k. 20 – 22) za czyny z art. 59 ust. 1 i z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres lat 3. Ponieważ wyrok ten uprawomocnił się w dniu 20 grudnia 2012 r., w czasie popełnienia występku z art. 226 § 1 k.k. nie upłynął jeszcze orzeczony wobec oskarżonego okres próby.

Tym samym uznać należy, że złożony przez prokuratora w trybie art. 335 § 2 k.p.k. wniosek został w powyższym zakresie sformułowany z naruszeniem art. 69 § 1 k.k., a jego uwzględnienie przez Sąd doprowadziło do rażącej obrazy wskazanego przepisu.

Musiało więc dojść do uchylenia zaskarżonego wyroku w całości i wydania orzeczenia następczego w postaci przekazania sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu, który będzie zobligowany prawidłowo rozpoznać złożony w

trybie art. 335 § 2 k.p.k. wniosek prokuratora. Doprowadzi do skorygowania treści tego wniosku, aby jego kształt był zgodny z przepisami prawa materialnego albo rozpozna sprawę na zasadach ogólnych.

Z tych względów orzeczono, jak w wyroku.

kc